

han vil have Alting strax og ikke vil tage, hvad der fornødtigvis kan gjenneføres. Jeg tror tvertimod, at det er bedre at gaa fra det Mindre til det Større, og det forekommer mig, at vi alt ere godt paa Veie med Sygeforsikringsloven og Ulykkesforsikringsloven. Det vilde efter min Mening være et meget uheldigt Standpunkt at indtage, naar man sagde: Vi vilde ikke have Noget med disse Love at gøre, før vi faae Alderdomsforsikringen med. Det veed det ærede Medlem er et saa vansteliget Emne, at Ingen tør sige, om det vil lykkes at ordne det, og naar en saadan Ordning vil kunne komme. Jeg vil tilføie, at de Ideer, han talte om, og som han ogsaa nu har udviklet, ikke ere slaaende for mig. Jeg har ikke set Andet end en almindelig Antydning af, hvorledes de burde gjenneføres, jeg har kun hørt en Antydning eller et Ønske fra det ærede Medlems Side, men ikke i hvilken Retning Gjenneførelsen nærmere skulde gaa. Jeg kan selvfølgelig ikke være enig med ham i de Principer, som han har udviklet, og jeg fastholder ganske særlig, at det baade i Almindelighed, og som denne Lov er bygget er rimeligt og rigtigt, at man tager Hensyn til vedkommende Arbejders Gøine og appasjer Understøttelsen derefter. Jeg har heller ikke tænkt, at man fra nogen Side skulde mene, at det ikke var rigtigt. — Naar det ærede Medlem endelig gjorde en Bemærkning om, at han ikke kunde billige, at Nutiden skal bære saa Meget, og vore Efterkommere Ingenting, maa jeg tilstaa, at det forbausede mig Noget; thi kan der indvendes Noget mod det Ligningsystem, der er bragt til Anvendelse — i Lovforslaget har man jo søgt at bøde paa Ligningsystemets Ulemper ved at gjøre Ligningen noget større i de første Aar — og er der med en vis Føie indvendt Noget derimod, saa er det det, at Fremtiden vil komme til at bære Mere end Nutiden; det er aldeles klart, det kan ikke benegtes, saaledes som Systemet er. Man har søgt at bøde Noget derpaa, og jeg har tilladt mig at sige, at jeg tror, at det nogenlunde kan forvares, blandt Andet derved, at man efterhaanden vøjer sig ind i dette Forhold. Byrden kommer stærkere, efterhaanden som man gaar frem, og det er ganske klart, at Nutiden tager ikke det fulde Beløb. Hvis man var gaaet til Dækningsystemet, hvilket der er saa gode Grunde til ikke at gaa til, vilde Forholdet have været et helt andet; men med det her foreslaaede System kan det ikke negtes, at Fremtiden maa komme til at bære noget højere Byrde.

Svede: Naar den høitærede Minister forekastede mig, at jeg havde udtalt mig fra

et Særstandpunkt i denne Sag uden at røre mig videre, tror jeg, at dette er ganske naturligt. Thi saaledes som disse tre Lovforslag foreligge, vil det ikke være muligt at fremme alle tre paa een Gang. Der vil altsaa ikke være Andet tilbage for mig at gjøre end at stille et selvstændigt Forslag, som omfattede det Hele, og det er jeg tilbøielig til at tro vilde meget overstige mine personlige Kræfter; i ethvert Fald er jeg af den Mening, at et slikt Lovforslag ubetinget bør fremkomme fra den høie Regjerings Side. Dersom det havde været saa overordentlig nemt at faae Sagen stykkevis gjenneført, eller dersom det overhovedet havde været muligt at faae den igjennem, forstaaer jeg meget vel, at man maatte gaa den her foreslaaede Wei. Men naar det viser sig, at man ikke let eller maaske slet ikke kan gjenneføre Sagen stykkevis, vil det i ethvert Fald ikke være vanskeligere at faae det Hele ordnet paa een Gang end at faae det stykkevis ordnet. — Derfor er mit Standpunkt til disse specielle Sager saaledes, som jeg har udtalt. Naar jeg henviste til et Primærkessystem, var min Tanke dermed jo kun den, at enhver Statsborger skulde bidrage til Afhjælpling af Ulykkestilfælde, der ramte de andre Statsborgere, ved at bidrage i samme Forhold, som vi Alle bidrage til Statens og Kommunens Udgifter. Det var kun dertil, jeg sigtede, da jeg nævnte Primærkessystemet.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Formanden: Sagen gaar nu til Folkethinget for at fremmes der.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:
Tredie Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Fernbane fra Klampenborg til Helsingør.

(Anden Behandling findes i Tidens Sp. 1105 ff.)

Der var til denne Behandling intet Undringsforslag stillet.